

- 2) W wypadku gdy nie jest możliwe dokonanie wykładni uregulowania krajowego, takiego jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, w sposób zapewniający jego zgodność z art. 7 dyrektywy 2003/88 i art. 31 ust. 2 karty praw podstawowych, sąd krajowy, rozpatrujący spór między następcą prawnym zmarłego pracownika a byłym pracodawcą tego pracownika, musi odstąpić od stosowania wspomnianego uregulowania krajowego i zapewnić, aby omawianemu następcy prawnemu przyznać na koszt tego pracodawcy ekwiwalent pieniężny za coroczny płatny urlop nabyty zgodnie z powyższymi przepisami, a niewykorzystany przez tego pracownika przed jego śmiercią. Obowiązek ten spoczywa na sądzie krajowym na mocy art. 7 dyrektywy 2003/88 oraz art. 31 ust. 2 karty praw podstawowych, w przypadku gdy spór dotyczy następcy prawnego i pracodawcy posiadającego status organu władzy publicznej, oraz na mocy drugiego z tych przepisów, w przypadku gdy spór powstaje między następcą prawnym a pracodawcą prywatnym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 53 z 20.2.2017.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 6 listopada 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg – Niemcy) – Sebastian W. Kreuziger / Land Berlin

(Sprawa C-619/16) ⁽¹⁾

Odesłanie prejudycjalne – Polityka społeczna – Organizacja czasu pracy – Dyrektywa 2003/88/WE – Artykuł 7 – Prawo do corocznego płatnego urlopu – Uregulowanie krajowe przewidujące utratę niewykorzystanego corocznego urlopu i ekwiwalentu pieniężnego za ten urlop w razie niezłożenia przez pracownika wniosku urlopowego przed ustaniem stosunku pracy

(2019/C 16/03)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sebastian W. Kreuziger

Druga strona postępowania: Land Berlin

Sentencja

Artykuł 7 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak rozpatrywane w postępowaniu głównym w zakresie, w jakim oznacza ono, iż w braku złożenia przez pracownika wniosku o umożliwienie skorzystania z prawa do corocznego płatnego urlopu przed dniem ustania stosunku pracy zainteresowany traci – automatycznie i bez uprzedniego sprawdzenia, czy pracodawca rzeczywiście umożliwił mu, w szczególności poprzez odpowiednią informację ze swej strony, skorzystanie z prawa do urlopu przed wspomnianym ustaniem – dni corocznego płatnego urlopu, do których był uprawniony na mocy prawa Unii w chwili tego ustania, a w związku z tym prawo do ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany coroczny płatny urlop.

⁽¹⁾ Dz.U. C 38 z 6.2.2017.